

శ్రీ

44

బాలశశాంక పదాని

129
4-113

శతకము
663
4913

శ్రీ మదుమారమణీరమణచరణకమల సే
వాధురీణుండు సుసకలవిద్యాపారీణుండును
నూరిజనవిధేయుండును సుగుణమణిగణ

ధౌరేయుండును కస్యపఋషిగోత్రపవిత్ర
త్రిమందును కొమ్మజువీరయశిల్పచా
ర్యపుత్రిమందునై నశీరసోషనాధకవిచే
శివభక్తులకత్యంతోపయుక్తంబుగాని

బాలశశాంక మాళిశతకంబురచియిం
పంబడి శ్రీమత్పార్వతీపురనివాసుండు
నునహజపాండిత్యవిలాసుండునై నశీర
తాతరామయోగికవిచే నవరింపబడెను
కౌపార్వతీపురంబునందుండు హైమవ
తీముద్రాక్షరశాలయందుముద్రితము

బాలశ శాంకము

లలనామణిప్రియకు శేషయనంభవ
ముఖ్యదేవతా! బాలశిరఃకిరీటవిలసన్మ
ణిపుంజవిభావిభూషితా! లోలమహ

త, దాబ్జయుగళుండభవుండఘనాశనండున! ద్బాల
శాంకమాళి మనపాలగలండువిచారమేటికిన్ || ౧

శీలతనొక్కబ్రానమునజెల్వుగనుత్పలమూలవృత్త
ప! ద్యాళిశతంబుజాతికునుమావళి దామముగాగ
గూర్చినే! మేలుగబూజజేసెదను మేటివిభూతు లొ
సంగిబ్రోచున! ద్బాలశ శాంక || ౨

నీలగళుండుశంకరుడు నిత్యుడసింద్యచరితు) డప్త
ది! క్పాలకసేవ్యమానుడు రగప్రభుకంకణ డవ్య
యుండుగం! గాలసదుత్తమాంగుడతిగర్వితవైరివిమ
ర్దనుండున! ద్బాలశ శాంక || ౩

ఉ|| కూలపినాకఖడ్గ పరశుప్రముఖోగ్రమహా యుధ
స్ఫుటా! భీలకరుండుశైలపుటభేదనశోభితభవ్య శిల్ప
ది! వ్యాలయభాగరత్న ఖచితాసనసంస్థితువాదిదేవు
డా! బాలశ శాంక || ౪

బాలశ శాంకము

శ్రీ, లలనామణిప్రియకు శేషయనంభవ
ముఖ్యదేవతా! జాలశిరఃకిరీటవిలసన్మ
ణిపుంజవిభావిభూషితా! లోలముహ

తి, దాబ్జయుగళుండభవుండఘనాశనుండున! ద్బాల
శాంకమాళి మనపాలగలండువిచారమేటికిన్ || ౧
శీలతనొక్కబ్రాసమునజెల్వుగనుత్పలమాలవృత్త
న! ద్యాళిశతంబుజాతికునుమావళి దామముగాగ
గూర్చినే! మేలుగబూజజేసెదను మేటివిభూతు లొ
సంగిబ్రోచున! ద్బాలశ శాంక || ౨

నీలగళుండుశంకరుడు నిత్యుడనింద్యచరితు! డష్ట
ది! క్పాలకసేవ్యమానుడు రగవ్రభుకంకణ డవ్య
యుండుగం! గాలసదుత్తమాంగుడతిగర్వితవైరివిమ
ర్దనుండున! ద్బాలశ శాంక || ౩

|| శూలపినాకఖడ్గ పరశుప్రముఖోగ్రమహా యుధ
స్ఫుటా! భీలకరుండు శైలపుటభేదనశోభితభవ్య శిల్ప
ది! వ్యాలయభాగరత్న ఖచితాననసంస్థితువాదిదేవు
డా! బాలశ శాంక || ౪

బాలశశాంకము

- ఉ॥ మూలవిరాట్స్వరూపు డఘమోచన
 ణక్రియాశీలనఖేలనుండు సరసీరుహః
 దేవతాజాలనుతప్రభావుడగజాహ్మన పశుడు.
 దిదేవుడబాలశశాంక॥ ౫
- ఉ॥ కాలవిఫాలుడుజ్వల దఖండతరస్ఫుట తండవక్రి
 యాశీలుడునారదాదియతి శేఖరపాలుక శైలజా
 మనః। ఖేలుడువిశ్వరక్షణసుకీర్తివిశాలుడు సనయ
 ట్టియా। బాలశశాంక॥ ౬
- ఉ॥ శూలిపురత్రయీదితిజ శోషణభీషణ విక్రముక్రి
 యా। శాలినమస్తలోకకలుషవ్రజఘోరమహామ
 హేధ్రదం। భోలిమనోజబాహుబలభూరితమః పట
 లాంశుమాలినదబాలశశాంక॥ ౭
- ఉ॥ పాలితసర్వపారిషదభక్తగణాలియమాదియోగవి
 ద్బాలసభోగశాలియణిమాద్యఖిలార్థయశోవిశాలి
 మో। క్షౌలయసిద్ధమంటప విహారవినోదనశీలియైన
 స। దబాలశశాంక॥ ౮
- ఉ॥ లాలితమోక్షమూలి శివలాంఛనపోషణనిష్ఠశాలి
 భక్తకాలయపద్మహేలి తుహినాచలరాత్తనయాను
 కూలియు। క్షౌలయశోవిశాలిగజదానవదర్పనిశాం
 శుమాలినదబాలశశాంక॥ ౯

బాలశశాంకము

- కథారి రిపుశోషణకారిప్రశస్తతారకా।
 శైలశ్చ సరి ఘోరకలుషప్రజహరి రతీంద్రదోర్భ
 లో। శ్వలవిదారిపాలితమతిస్ఫుటసూరిలయాధికా
 రిసద్బాలశశాంక॥ ౧౦
- ఉ॥ కాలమదాపహర్తిపర కారణశశ్వదఖండమూర్తి
 ర్శా। ర్యాలలనామనోబ్జభ్రమరాకృతివర్తిత్రిలోక
 ప్రాపజం। బాలకదుర్నివర్తివరభద్రతరోజ్వలభస్మ
 త్కర్తిసద్బాలశశాంక॥ ౧౧
- ఉ॥ లాలితమంజుభాషి శివలాంఛనశోభితవీరవేషిగో।
 పాలహృదాభిలాషినిజభక్తవశీకృతసద్విశేషియో।
 గాలసమానితోషి విలయావసరస్ఫురదుగ్గరోషి
 సద్బాలశశాంక॥ ౧౨
- ఉ॥ కాలమురూపమున్ సురనగంబురుచాపముఘోర
 శాత్రువో। న్మూలనదోఃప్రతాపమునుమోక్షవిధా।
 నకథాకలాపము। న్వీలుగగల్గిలోకములు వెల్లమహా
 జ్వలదీపమైనసద్బాలశశాంకమాళి॥ ౧౩
- ఉ॥ కేలత్రిశూలమున్నెసల కీలిశిఖాంబక మున్విరోధి
 కా। కోలమువీనులన్బుజగ కుండలయుగ్మమురస్థలం
 బుకం। కాలకపాలమాలికలుకాయమునందువిభూ
- ఉ॥ తిగల్లునా। బాలశశాంకమాళి॥ ౧౪

శాంకము
బాలశశాంకము

ఉ॥ చాలినవాడుభక్త కలుషములువాపగఁగఁచని
పుంబాలినవాడుదుర్మదులపాంకమడంప నింద్రము
ఖ్యులన్ | యేలినవాడుమేల్సిరులనీనగనన్ది టికి న్నమ
ర్దుడౌ॥ బాలశశాంకమాళి ౧౫

ఉ॥ కాలముచన్నవాడు త్రిజగంబుల చేస్తుతిగఁగన్నవా
డుభూతాలులనున్నవాడు ద్విరదాననమూర్తినిగ
న్నవాడుబె॥ క్కాలములందుదుష్టదితిజేఘమలం
బారిగొన్నవాడుస॥ బాలశశాంకమాళి॥ ౧౬

ఉ॥ మూలమునైనవాడుసురముఖ్యుల మొక్కులుగొ
న్నవాడుదీ॥ నాళివిపత్తిమాన్చినిఖిలాధ్యతలు నివి
ధార్థసిద్ధులీ | జాలినవాడుమాళి దివివత్తటినింగల
వాడుభగ్గుడ॥ బాలశశాంకమాళి॥ ౧౭

ఉ॥ కాలునిగెల్చినాడుకడుగర్వులనెల్లను గూల్చినాడు
దే॥ వాళులబ్రోచినాడు సుజనాళివిపత్తితిగాచినాడు
యే॥ వేళనుదన్నునార్తి మెయివేడిన సత్కృపనేలడె
ట్టుల॥ బాలశశాంకమాళి॥ ౧౮

ఉ॥ ఫాలతటేక్షణాయవరపన్నగ రాజవిభూషణాయది॥
క్పాలసదార్పితాయ భవబంధహరాయనమోయ
టంచునే॥ వేళనెదన్భజించునతివిశ్రుతపుణ్యులప్రేమ
బ్రోచుసద్బాలశశాంక॥ ౧౯

బాలశశాంకము

నీగుహరించిలయకాలమునందు నతాండవ
ణంబులనమాచరించిపటుతీవ్రణంబులఘోరవి
భైరవాశ్రిజయించిమిం చినప్రతాపయశోవిభవా
శిష్యముడౌ బాల॥ ౨౦

ఉ॥ నేలమునంది నేత్రమును బాహువులంద హిశంక
త్రులు! నేలనుసత్కరంగమునుకేశభరంబుననం
భిక్షుకీ!లాలముకంఠమందుగరశంబరమేనభవానిగ
మృసద్బాలశ॥ ౨౧

ఉ॥ పాలలొవెన్నకైవడికబంధములందు నైత్యమట్ల
కాప్టాలినివహ్నిభంగినిసుమావళిగంధమువై ఖిన్న
జ్వలనంబునాత్ముడయినంతతము స్వలుగొం
గుచుండునా బాల॥ ౨౨

ఉ॥ సాలములందుకల్పతరునా శ్చముశైలములందు దేవ
తా శైలమాభంగిశశ్వదుడుసంఘమునద్విజరాజువై
ఖరి స్వలుపులందు నెవ్వడుబ్రవీణత కెక్కి వెలుంగు
చుండునా బాలశ॥ ౨౩

ఉ॥ వేలుపుపెద్దయైనిఖిల విశ్వముదానసృజించివిష్ణుడౌ
పాలనజేసిభూతపతియైవిలయంబొనరించిజన్మరక్షా
లయతంత్రముల్పులుపు శాశ్వతు డచ్యుతు డప్రత
ర్కుడౌ బాలశ॥ ౨౪

బాలశాంతము

ఉ॥ వేలుపుటేరిపాపిటయు వేలుపుపెద్దనవింద్రము
డు॥ నేలుపుకొండవిల్లుకరివేలుపునెచ్చెటికి నను
గము॥ వేలుపులందుముఖ్యుడయివిశ్వనాథుని
నేలుమేటిసద్బాలశ॥ ౨౧

చ॥ ఆలికినర్థదేహమణిమాడ్వఖలార్థములెల్ల సంగ
క్తాళికిభేచరత్వమహిమాదిప్రభావము లి
ఖ్యదేవాళికినద్వివేకముబుధాళికినిచ్చినసత్కృ
డౌ బాలశ॥ ౨౨

ఉ॥ తోలుధరించిమేల్పసిడి దుప్పటులద్ధులకిచ్చి పాము
లం॥ దాలిచిగత్తు భూషణవితానము భృత్యులకిచ్చి
భూతిమై॥ చాలనలందిచందనపుచర్మలు దాసులకి
చ్చిబోచునా॥ బాలశ॥ ౨౩

ఉ॥ వేలుపులందు నెవ్వనికివిన్ను శిరోజములాదిశక్తియు॥
ల్లాలు ద్రిలోచంబు ప్రమథార్చిత్తుడైన సుతుండు
శూలికే॥ బోలెనుగాకనాదిమవిభుండజరుండు సదాశి
వుండుసద్బాలశ॥ ౨౪

ఉ॥ కాలక రాశ ఘోరతరగాఢమహావిషవహ్నివిస్ఫుర॥
జ్వాలలుమింగనెవ్వనికి శక్యముశూలికిజెల్లుగాక
ము॥ వేలుపులందునాఘనుడెవిశ్రుతచారుయ శోవి
హరిసద్బాలశ॥ ౨౫

బాలశశాంకము

వివంబుబ్రహ్మయుమృదంగముశౌరియుపేర
 ణంబునాకాలియు కోధవిస్ఫురదఖండవిరావము
 భైరవుండునాభీలతజేయగావిలయనేళనుతాండవకే
 లిసల్పునాబాలశ॥ ౩౦

ఉ॥ నేలరధంబుచక్రములు నీరజమిత్రనిశాకరుల్ శు
 త్రల్ మేలుగురాలుకార్ముకము మేరువునూతుడ
 క్కుండుశౌరిబల్లోలగగల్గినట్టి రధికుండధికుండు పు
 హంతకుండుసద్బాలశ॥ ౩౧

ఉ॥ రాజితరాజతాచలతలంబునవిష్ణువిధీంద్రముఖ్యుది
 వ్యాఖులుగొల్వపణ్ముఖగజాననభైరవవీరభద్రగో
 వ్యాళపతుల్ నుతింపగభవానినిగూడిజగంబులేలున
 ద్బాలశ॥ ౩౨

ఉ॥ లోలతనెల్లపారిషదలోకముభక్తిభజింసనస్సరస్త్రీ
 లుగడంగినృత్యములు నేయగతుంబురుముఖ్యవల్లకీ
 లాలితగానముల్చెలగరాజితభూధరరాజమేలునా
 బాలశ॥

ఉ॥ కాళినిమేనదాల్చిసురగంగనుమస్తకవీధిదాల్చియ
 బృలికలిర్వురాడెడువివాదము కుంబరిత్రోవవృత్తి
 నన్నీలకచావతంసములనేర్పుమెయిందగనేలజాలు
 నాబాలశ॥ ౩౪

బాలశశాంకము

ఉ॥ నీలపుడాలు పెన్నరులు నిండగు జాబిలి నింద్రము
లు | న్నాలనుబోలు మేల్వయసు పాయము క్రింద
కావన | స్త్రీలను మారతంత్రముల జేకొని టిమహ
విటుండున | ద్బాలశ॥ 31

ఉ॥ నాలుగు వేదముల్మరిఘనంబగు శాస్త్రపురాణసంహి
తా | జాలములెల్లనయ్యభవు చందమెరుంగగోరి
కానగా | జాలకజిక్కుపడ్డ వటసారవి చూడ భేద్య
మూర్తియ | ద్బాలశ॥ 32

ఉ॥ వేలకొలంది బ్రహ్మలను వేమరుజంపి యుపాపిగము
దా | నాలికినర్థదేహమిడియైనను మోహియుగాడు
కాలము | ల్చాలగమించియైనను బలంబరివృద్ధుడుగా
కయుండున | ద్బాలశ॥ 33

ఉ॥ రేలుపవండ్లు సంయములు రేచకపూరకకుంభకంబు
లం | గాలిగుడింపనేర్చియురగంబను శక్తినిదెల్పితె
ల్విచే | బైలగునాత్మవీధులను బ్రహ్మము నెవ్వనిగాం
చుచుండురా | బాలశ॥ 34

ఉ॥ స్థూలము కారణంబున తిన్నూత్తమనంగతను త్రియ
బులన్ | లీలవెలుంగుచున్నగుణ నిర్గుణతత్వము నై
యతీంద్రచిత్రాలయసిద్ధమంటపమునందు సుఖాసను
డైనయట్టిస | ద్బాలశ॥ 35

బాలశశాంకము

విష్ణోవిషాగ్నినిజగర్భబిలంబున నిండియున్న
పాధ్మాక్షిసగులోకముల్గమలిదగ్ధమునొందకయుండన
మృత్యుశ్చిత్తశముకంతగోళమనజేర్చినయట్టిమహాను
భావుఁడ౧ బాలశ॥ ౪౦

ఉ॥ కాలముదానయైమఱియుకాలముకున్దయ మూర్తి
దానయై । కాళికిభర్తదానయిజగంబులకెల్లనుగర్త
దానయైయాలివెలుంగునట్టి మహిమోజ్వలుడాది
మహేశుడైనసాద్బాలశ॥ ౪౧

ఉ॥ వేలుపుపెద్దయున్ హరియు వేలుపురేడుసమస్తదే
వతాజాలముసన్నునీందులిదిశ' పతులున్గ్రహతా
రకల్తహాకాలునియంశసంభవులు గారెజగన్దయు
డైనదేవుడా బాలశ॥ ౪౨

ఉ॥ నేలయునీరునగ్నియునునింగియుమారుతమున్నము
ధ్రువునైలములప్టదిక్కరులుసర్పవరాహములా
దికూర్తమున్సాలములున్తహానదులుసర్వముదాన
యివెల్గుచుండునా బాలశ॥ ౪౩

ఉ॥ కాలములుండిన్కృత్యముగంబులు పడుతుప
క్షమాసము । లేలుపగల్గెలగ్నములురీతులువత్సరక
ల్పముల్తహాకాలునియంశసంభవులు గాగజగన్ద
యుడైనదేవుడా బాలశ॥ ౪౪

బాలశశాంకము

౧ వంద్రము

ఉ॥ నాలుగువేదముల యు నాలుగు నాల్గు ముక్తిరాజా
సంహితా జాలములెల్ల శాస్త్రములు సాంగ్రహితపా
జపదానధర్మముల్ । శీలమహావ్రతములు విశేషఫ
లంబులుదానయైనసదృశంబుల॥ ౪౫

ఉ॥ తేలుమునుల్ హానిగమవిద్యలుయంత్రములెల్లతం
త్రముల్ । కీలకశక్తిబీజపరికీర్తితమంత్రములస్వర
క్రియల్ । మేలగునెల్లయోగములు మేటిశుభంబులు
దానయైనసదృశంబుల॥ ౪౬

ఉ॥ చాలినభక్తి నోరనిమిషంబు శివస్తరణంబొనర్పవా
తూలసఖాశిఖావితతి తూలమహాధరణీధరావళిం ।
గాలిచినట్లఘోరతరకల్పమరాసుల గాల్పజాలున
బృలశ॥ ౪౭

ఉ॥ మేలుతపంబులు శ్రుతులు మేటిజపంబులు తీర్థయా
త్రాలు । వ్రాలువ్రతంబులు లనదవారితదానము
లధ్వరాదులు జాలు నెశంభుసేవకువిశాలఫలప్రదు
డైనదేవుడా బాలశ॥ ౪౮

ఉ॥ కాలముదప్పకుండగ ద్రికాలములందును సంధ్య
వార్చినన్ । నాలుగువేదములు డివినలైనందుబ్ర
సిద్ధికెక్కినన్ । శూలధరాంఘ్రిసేవకునుజోడగునే
యఖలాండభర్తసదృశంబుల॥ ౪౯

ధృత బాలశతాంకము

లలజల్మనమండ లనిలింపగణంబులడగ నెఱుంగుల
గోలకు చ్చినన్నిసి ఘోరరణంబు నవానిద్యంచి
య। క్షేలుపుమూక గాచుభుజ వీర్యుడ వార్యుడు
భూరిశే ర్యుడ౥ బాల॥ ౫౫

ఉ॥ వేలుపుపెద్దచేవరము నేడుకగైకొని వ్యాఘ్ర పై
త్యుక్తాభీలబలంబునన్ని ఖల విశ్వభయంకర లీలబ
ల్మనన్ వాల్చినవానిదుచ్చి యజనంబుగ నాపు
లితోలుదాల్చుడ౥ బాల॥ ౫౬

ఉ॥ తాలిమిమానిమార్థ్యం మునదక్షుడుయాగము నే
యబూనిది। త్పలురసర్వనిజ్ఞ రనికాయములన్దగ
బిచ్చిదన్సభన్ గేలియెసర్పదత్కతువుగిన్క వినా
శ మొనర్చినట్టిస। ద్బాలశ॥ ౫౭

ఉ॥ వేలుపులందరున్వినగ వేదతతుల్పరతత్వమంబికా
పాలుడెయన్న దానయనిపంచముఖంబు నబ్రహ్మబ
ల్మగా। నాలపసంబుదెంచి జలజాసనుగర్వమడంచి
పుచ్చుడ౥ బాల॥ ౫౮

ఉ॥ ఏలమ హేతుతోడచల మేలనుచునృతిబల్కుచుండ
నాశ్రీలలనాతనూజుడని సేయగ నేగితదీయకీలి దృ
గ్జ్వలలనీరుగా డెపెరవారన నెంతరిపుప్రచుండుడ౥
బాల॥ ౫౯

బాలశతాంకము

౧ ఏండ్లము

ఉ॥ నాలుకనొక్కసారె శివనామముసంస్కరణము
నా॥ భీలతరోగ్రపాతక కవిభేదమొనర్చి యుఖిండ
మోక్షలక్ష్మీలలితాధ్యులజేయుననిజెప్పవే॥ దముల
ట్టిదేవుడా॥ బాల॥ ౫౦

ఉ॥ ఏలముచుంగదీర్థముల నేల వడింజనక్షేత్ర యాత్ర
కున్॥ యేలుపవాసముల్ నలుపవేలడవిస్ఫలముల
ముద్దినన్॥ ఏలుగదన్ననిశ్చలతవేడినభుక్తియుముక్తి
నిచ్చునా॥ బాల॥ ౫౧

ఉ॥ తాలిమి మిరవాసుకినితాడుగ గవ్వముమందరా
దిగా॥ ఏలుగజేసిదైత్యసురపీడులు దుగ్ధపయోధిద
ర్వకా॥ కోలముపుట్టదానిగళకోణముజెచ్చి జగంబు
గావడా॥ బాల॥ ౫౨

ఉ॥ ఆలములోనమించి యఖిలామరకోటిజయించి శూ
రతన్॥ వ్రాలినసింధురాసురున వారణలీలవధించి
వానిమై॥ తోలుకటిప్రదేశమునధోవతిగాగదియిం
చినట్టినదబ్బల॥ ౫౩

ఉ॥ చాలతపంబునంజలజసంభవుచేబలుకోర్కెలందిజే॥
జేలసమస్తలోకములచివ్వగలంచి యలంచి శూర
తన్॥ వ్రాలినయంధకున్బటురణంబునగూల్చిజగంబు
గావడా॥ బాల॥ ౫౪

బాలశశాంకము

ధతుండలనిలింపగణంబుల దాకినేలకుం॥

పుదెచ్చినన్నిసి ఘోరరణంబున వానిదుగ్రించి
యన్వేలుపుమూక గాచుభుజవీర్యుడ వార్యుడుభూ
రిశ్వాన్వదా॥ బాల॥ ౧౪

ఉ॥ వే పు పెద్దచేవరము వేడుక గైకొనివ్యాఘ్రుడై
త వాభీలబలంబునన్నిఖల విశ్వభయంకరలీలబ
ల్లెను॥ వ్రాలిన వానిదుగ్రించియజినంబుగ నాఘ
లిశ్వరుడల్పదా॥ బాల॥ ౧౫

ఉ॥ తాలిమిమానిమాఖ్యమునదత్తుడు యాగముసే
యబూసిది॥ క్షులార సర్వనిజరనితాయములండగ
బిల్చిదన్సభన్ । కేలియొనర్పదత్కృతువుగిన్కవినా
మొనర్చినట్టిస॥ ద్బాల॥ ౧౬

ఉ॥ వేలుపులందరున్వినగ వేదతతుల్ వరతత్వమంచి
కా॥ పాలుడెయన్నదానయ నిపంచముఖంబున బ్ర
హ్మబల్కుగా॥ నాలపనంబుదెంచిజలజాగనుగర్వమ
డంచిపుచ్చడాబా॥ శ॥ ౧౭

ఉ॥ ఏలమ హేతుతోడచలమేలనుచునృతిబల్కుచుండ
నా॥ శ్రీలలనాతనూజుడనిసేయగ నేగితదీయకీలి॥ దృ
గ్జ్వాలసీరుగాడెపెరవారననెంతరిపుప్రచండుడా॥
బాలశ॥ ౧౮

బాలశశాంకము

నా

ఉ॥ పోలగనాహిరణ్య కశిపున్నరకేసరియై హానింద్రము
 స్థూలిచికిన్కనున్న తరిఘోర గతిన్నరభాషన్ద్రము
 డై॥ వాల్మీతదీయ రాద్రమునివారణజేసిన యుగ
 మూర్తిసద్బాల॥ ౬౦

ఉ॥ కాతిముడగ్గరంజనమృకండుశనూజుడుప్రాణభీతిచే
 శీలముతో స్తరింపకృపజేకొనిదార్కొనుమృత్యుదే
 వతన్॥ దోలుచిరాయువిచ్చి మునిధూర్జటిగాచినభ
 క్తలోలుడా॥ బాల॥ ౬౧

ఉ॥ తాలిమిలేకనిజ్జరులుదత్తునియాగమునందుభాగ
 ము॥ లాచ్చలభుజించిక్రొవ్వినను శౌర్యసమగ్రతపీర
 భదుడై॥ వేలిమి విఘ్నమైచనగ వేలుపుమూకల
 క్రొవ్వడంచడా బాల॥ ౬౨

ఉ॥ బాలధరామరుండురుతపంబొనరింపబిడౌజుడయ్యు
 నూ॥ లోలుడనంగనెవ్వడు త్రిలోకపతిన్ననుగొల్వ
 మన్నన॥ వేలుపురేనిత్రుళ్లడచివిప్రజకన్నితపంబొ
 సంగడా॥ బాల॥ ౬౩

ఉ॥ మూలమెరుంగకమ్మనివిభుండగువ్యాసుడుకాశిలో
 నవా॥ చాలకుడైజనార్దనదృశంబగు దైవములేడనం
 గబా॥ హాలతలుగుడైదునిమియమ్మని వేడకృప
 ఘటింపడా॥ బాల॥ ౬౪

౧౫

బాలశతాంకము

యుపద్ధముల నచ్యుతుడెప్పుడు బూజసే
యన। వ్యేతకుతమ్మిదాచిననువేకనుదమ్మినిపూజసే
యగా। చాలప్రియంబునన్నిఁఖల సంపదలెల్లసృభు
త్వమియ్యడా॥ బాల॥ ౬౫

ఉ॥ శీలముతోడబిల్వతులసీదశముల్గొనినచ్చిబాణుడే
వేసహసృబాహువులవేదురుబూజనొనర్పమెచ్చి
త। త్పాలనకైభవానిసహితంబుగ ద్వారముగాచి
యున్నస। ద్బాల॥ ౬౬

ఉ॥ కేలియువోలెరావణుడు క్రిందికిబాహులుజొన్పిప
ర్వతో। న్ములనమాచరించినిగమోజ్వలగానముసే
యమెచ్చియా। భీతరాసియుందిరి జగభీషణరేఖ
యునిచ్చిబోవడా॥ బాల॥ ౬౭

ఉ॥ కూళతనంబునందశముఖుండెద నోర్వకరాజరాజు
కు॥ బోలెడలింపదన్గనినభూరికృపన్నిధులెల్లసంప
దల్। పోలిసఖత్వమిచ్చివెసబోచిన యాశ్రితప
త్నలుండుస। ద్బాల॥ ౬౮

ఉ॥ నాలవబ్రహ్మయు॥ దితిజనాయకుడైన దశాన్యు
నాజిలో। గూలిచి బ్రహ్మహత్యవిడగొట్టగ రామవి
భుండుకోటిలిం। గాలుప్రతిష్ఠజేసిననకల్మషుజేయడె
యాన్నపాలునా॥ బాల॥ ౬౯

బాలశశాంకము

ఉ॥ సాలలు నిక్కియున్న యొక శైవునకుఁ
 శనాభీలతవ్యాఘ్రమట్లనగుపించిననాట నింద్రము
 త్రిచే॥ దూలకపూజసేయకృపతోడ బ్రసన్నము
 నొందిబోవడా॥ బాల ౨౦

ఉ॥ వేలుపుబానిసెంగదిసి విపుడొకడనమాన్తుకేళి
 లో॥ వాల్మీకిచునుండనంతశివరాత్రియినస్వలయా
 తిరొమ్మపై॥ శూలినిబూజసేయకృపజూచిప్రసన్న
 తనొందిబోవడా॥ బాల॥ ౨౧

ఉ॥ శూలిధనంబుమృచ్చిలగచోరుడురాశివరాత్రిగూ
 డభ॥ క్తాళిబ్రసాదమీశ్వరునకర్పణజేయక్షుధస్తదా
 శచే॥ దూలుచుదీపవెత్తియెగద్రొచినవానికి మో
 త్తమియడా॥ ౨౨

ఉ॥ పూలొకజారభూసురుడు భోగముచానకుగోయనం
 దులో॥ నేలొకపుష్పముంబడిన నెమ్మిశివార్పణమన్న
 మాత్రచే॥ కాలునిబాధమాన్చిద్విజుగావడె భూరిద
 యాలవాలుడ॥ బాల॥ ౨౩

ఉ॥ చాలగభక్తి బోయకులసంభవుడొక్కడు పాదరక్ష
 చే॥ పూలునుపత్రియుందుడచిపుక్కిటమద్యముపైవి
 నించిదా॥ నాలుక నిడ్డమాంసమిడినస్థపనాతనిబోచి
 నట్టిన॥ ద్బాల॥ ౨౪

బాలశ శాంకము

విజంపిమాంసమతిభక్తి మయిన్మరి బోయడ
ల్లాలునుదానువండివినయంబున వెట్టినవానిభ
న్లోలత నెందివేడ్కునిజలోక మొసంగిన మేటివే

పా॥ బాల॥ ౭౫

శ్రీనికీర్తి ఘోరతపమర్థి నెనర్పగ మెచ్చివానితో |
లమునై కిరాతుడయి ఘోరరణంబొనరించి కిక్కిరి
మలై కాళికిమచ్చయేర్పరచి కవ్వడికోరిన కోర్కెలి
య్యడా॥ బాల॥ ౭౬

ఉ॥ చాలగుభక్తి నర్జనుడు శైవమహావ్రతమాచరింపగా |
నాలములోనగాండివమునగ్రమునన్ద్రుప నిల్చిశూల
భూకీలలచేతతద్రీపులగీటణగించిన భక్తరక్షుడౌ॥
బాల॥ ౭౭

ఉ॥ లాలిత శైవవృత్తి భృగురాముడుదన్నతి భక్తి గొల్చి
నన్నేలనుగల్గు రాజులననిందగనిర్వదియొక్కమారి
లంగూలగ జేయజాలిన యకుంతపరాక్రమ మిచ్చి
బ్రోవడా॥ బాల॥ ౭౮

ఉ॥ పాలనుడైననుంబ్రబలపండితుడైనజడుండు నెనస్త్రి
లోలుడునైనతన్నుక్షీతిలోపల గొల్వగ వానిభక్తి
యేమూలము జేసిభుక్తియును ముయునియ్యగ
జాలుదేవుడా॥ బాల॥ ౭౯

- ఉ॥ చాలకుటేనుడున్గులము చాలనివాడును పాండ్రము
చం॥ పాలుడునొక్కటేయగుదృఢంబుగనవసన్నము
మ్మగొల్చిన స్త్రీలగురాజ్యసంపదలు మేటివృత్తి
లుంఘటించునా॥ బాల॥ ౮౦
- ఉ॥ మూలమెరింగితన్గొలచుముఖ్యపు భక్తులజూచి
దు॥ లేలీయొనర్చినస్మిగులకీడొనరించిన నోచు
సుధి॥ పాలుడు ఘోరదూరవిఫాలుడునైరముడి
గాకస॥ ద్బాల॥ ౮౧
- ఉ॥ కూతులు నైనశాత్రువులు కోధమతిందమ తోడక
ల్లకుం॥ జాలరటంచుకొన్ని విరసంబులు పన్నిన సేమి
నాఘులం॥ జాలిబడంగనిచ్చునెవిశాలదయాభూషదాస
పాలుడా॥ బాల॥ ౮౨
- ఉ॥ జాలము సేయజేయెడల శాత్రువనగముగీటడంచిన
ల్లాలి॥ సాధురక్షణకళాబిరుదాంకముదాల్చి శాశ్వత
శ్రీలనొసంగి బోచునతిశీలమైదగు చూపుజూచి
స॥ ద్బాల॥ ౮౩
- ఉ॥ మేలుదలంపలేకపుడమింగడు నీచులకండకొప్పుచే
దూలగనాడినన్నదిని దూటిలనేటికి భారకతయై
శూలగ్రదుండుత్థలులతోషిలజేయడదీనరక్షుడా॥ బా
లశ॥ ౮౪

బాలశశాంకము

నియనశాత్రపులబాల్పడిసమ్మినభక్తలోకమే
 సుఖినొందనతిపీరుడుదుదుడు పైచునేనుధీ।
 పడినునడన్బిరుదు పంతమెనట్టిన యార్తలోలు
 బాల॥ ౫౭॥

పరాకు సేయనికనేటికి నామనివాలకింపకుం । జేల
 రాత్తులారెప్పుల హినము నొందక జేయకుండుదా।
 ౫॥ వేలసమస్తసౌఖ్య తతులియ్యక నుండుదయాభుజాత
 దా॥ బాల॥ ౫౮॥

ఉ॥ మేలుదలంచువారలకు మేలొనగూర్చును కీడొనర్చు
 న।గూర్చులకెల్లకీడు నెనగూర్చుచునుండుశివాజుచే
 తనెక్కాలము నందదీయమగు కర్మఫలంబుల నాడి
 మూర్తియా॥ బాల॥ ౫౯॥

ఉ॥ పాలనిమిత్తమైశిలలుబల్మరుమోచినయట్లనాత్మభా
 త్రాళివిపత్పరంపరమహాభరము ల్వనమోయకుండు
 నే।యేలికయైన దానెబరమేశ్వరజైనను దానెభర్గు
 దా॥ బాల॥ ౬౦॥

ఉ॥ వేలుపులెల్ల గొల్వగను వెండిమలన్గొలుపుండిచండి
 కాబాలికదాసుతత్వమయి వాదమొనర్చుచుబల్లిగా
 మిభూ। పాలునియోగ గర్భమునబాయక నల్లమ
 మూర్తియైనస।ద్బాల॥ ౬౧॥

బాలశతాంకము

ఉ॥ కాలికదన్ భ్రమింపమమకారమహీశ్వరి
యదాన్బాలికయైజనించిహరుపజ్జనునల్లవల్లింద్రము
చేదం దాలక లేకపైబడినదత్సతి దాభ్రవోన్నము
స॥ద్బాల॥ ౯౦

ఉ॥ ఫాలమునంద్రిపుండ్రమునుపాణితలంబున శ్రీకేశి
మాన్ నాలుకపైపడాక్షరియు నాశికమందున్నయా
ముద్రయున్ హళి జెలంగనల్లమమహాకృతిభక్తి
రిభోచుస॥ద్బాల॥ ౯౧

ఉ॥ హళిమహాత్ముడైనబస వార్యుడుశూన్యమహాసనంబు
స్వాంతాలయమందునన్ శ్రుతిమయంబుగబన్నినం
దుపైసముల్లీలవసించి భక్తపట లింగృప నేలినయల్ల
మాఖ్యుడ౯ బాల॥ ౯౨

ఉ॥ ఫాలతలంబునందజుడుపాణిలిఖించినపూర్వదుష్కు
తాభీలఫలంబువోదుడచిబెంపగు శాశ్విత మోక్షరా
జ్యమీ జాలునుయేమహాత్ము విలనదనతారక మంత్ర
రాజ్యమా॥బాల॥ ౯౩

ఉ॥ పాలునుపంచదారయును పాయసమున్నధువిత్తుఖండ
ముల్వీలగునారి శ్రీశకదళీఫలముల్ శివమంత్రమాధు
రిం బోలు నభోగ బాగ్యనుఖమోక్షవరప్రదుడైనదే
వుడా॥బాలశ॥ ౯౪

౧౮౯౧ ఏప్రిల్ ౧౯ త్రిపుచ్చకడికాలములన్ శివపూజసే
 చున్ | వేళడొలంగనీకతగుకేళలసత్కు-ధలాల
 చున్ | శీలముతోనటించు నయశీలరసత్కు-ప
 లుచుండునా || బాల || ౯౬

ఉ॥ కాలముడాయగా వెరచుకాలుదుబంపనేదన్భయం
పడున్ । కాలునికింకరులైడసుగట్టగ నంతటివారు
పాశముల్ । రేలుబగళ్లునుందను స్థరించెడుపుణ్య
లకట్టిదేవుడాబాల॥ ౯౮

ఉ॥ మేలగు భృత్యులశ్వములు మేటిగజంబులు చాదు
సుందరీ! జాలములింద్రభోగనిభసంపదలుస్ఫువిలో
ననాత్మభక్తాళికొసంగియంత్యముననవ్యయోమాన
లనందజేయునా! బాల॥ ౯౯

బాలశకాంకము

మేలిమి బాగువాత గట్టుమేడలు

ముత్తైవుం బాలమనల్లకీలు విలసచ్చరాధ

రాజ్యము! కీలు నిరంతరంబు దనసేవ

న నియ్యజాలువా! బాల! ౧౦౦

ఈ కీలము విద్యయుం దనదు సేవయు శ

లు భాసుర! కీలును చక్రభావమును

యున్ సుఖమున్ యశంబున్! నేలపయింపు

తుదిపిళ్ళలమోక్ష మొసంగుగాతన! ద్బాల

ఈ పాతిరబంధుమిత్రుడుభవద్రావ్యమోతు

న! కీలిరహీకశతోడు రుకీర్తిత వీరయశిల్పి

జ్జాలారిరసామనాధకవిలక్ష్మణసర్పరిపాతుడై

నయ! బ్బాలశ! ౧౦౨

పట్టా
తెలుగు

కామరాజు

శత్రుపతులు

